

**Opinia do ustawy o powszechnym spisie rolnym w 2010 r.
(druk nr 599)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa ma na celu stworzenie podstawy prawnej dla dokonania powszechnego spisu rolnego w 2010 r.

Rzeczpospolita Polska jest zobowiązana do przeprowadzenia spisu rolnego na podstawie art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1166/2008 z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie badań struktury gospodarstw rolnych i badania metod produkcji rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88 (Dz. Urz. UE L 321 z 1.12.2008, str. 14).

Zgodnie z ustawą spis rolny zostanie przeprowadzony w okresie od dnia 1 września do dnia 31 października 2010 r., według stanu na dzień 30 czerwca 2010 r., godz. 24⁰⁰. Badanie obejmie wszystkich użytkowników gospodarstw rolnych z tym, że w stosunku do gospodarstw rolnych o niewielkiej skali produkcji przyjmie formę badania reprezentacyjnego¹.

Ustawa zakłada utworzenie bazy danych spisu rolnego, do której zostaną włączone informacje ze zbiorów prowadzonych przez podmioty administracji publicznej i przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na sprzedaży energii elektrycznej lub usług telekomunikacyjnych. Dane obejmujące imię i nazwisko, numer PESEL oraz adres zostaną w ciągu 2 lat od dnia zakończenia spisu rolnego usunięte z bazy danych.

Zostaną utworzone trzy szczeble administracji spisowej: centralna, wojewódzka i gminna.

¹ W statystyce metoda reprezentacyjna oznacza metodę szacowania wielkości liczbowych dotyczących całej zbiorowości na podstawie części tej zbiorowości, wylosowanej lub wybranej (M. Szymczak (red.): Słownik Języka Polskiego PWN, Warszawa 1995).

Spis rolny zostanie poprzedzony spisem próbnym przeprowadzonym w okresie od 14 września do 23 października 2009 r. na obszarze kilku wskazanych w ustawie gmin.

Spis zostanie przeprowadzony poprzez ankiety wypełnione bezpośrednio w gospodarstwie rolnym, telefonicznie i internetowo. Spis kontrolny będzie przeprowadzony telefonicznie.

Ustawa nakłada na jednostki publicznej radiofonii i telewizji obowiązek emisji na własny koszt audycji propagujących idee spisu rolnego.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 45. posiedzeniu w dniu 1 lipca 2009 r. w oparciu o projekt rządowy. Projekt ten był przedmiotem prac Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, która wniosła do niego poprawki o charakterze redakcyjnym i porządkującym. Wniesione poprawki zyskały akceptację Sejmu.

III. Uwagi szczegółowe

1) W art. 1 ust. 2 i w art. 13 ust. 1 ustawa, jako zakres terytorialny stosowania normy prawnej, wskazuje terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zasada terytorialności jest fundamentalnym atrybutem suwerenności państwa. Zwierzchnictwo terytorialne obejmuje władzę polegającą z jednej strony na sprawowaniu w obrębie terytorium wszystkich działań i funkcji właściwych państwu, z drugiej zaś – na zapobieganiu wykonywania analogicznych działań ze strony innych podmiotów. Elementy zwierzchnictwa terytorialnego dadzą się zatem sprowadzić do dwóch zasadniczych aspektów – pozytywnego i negatywnego. Konsekwencją zwierzchnictwa w aspekcie pozytywnym jest podporządkowanie władzy państwowej wszystkiego, co się na terytorium danego państwa znajduje i w jego obrębie zachodzi.²

Konkretyzacją powyższej zasady jest treść art. 6 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej stanowiącego, że Rzeczpospolita Polska wykonuje swoje zwierzchnictwo nad terytorium lądowym oraz wewnątrz ziemi znajdującym się pod nim, morskimi wodami wewnętrznymi i morzem terytorialnym oraz dnem i wewnątrz ziemi

² R. Bierzanek, J. Symonides: Prawo Międzynarodowe Publiczne, Warszawa 2004, s 198-199.

znajdującymi się pod nimi, a także w przestrzeni powietrznej znajdującej się nad terytorium lądowym, morskimi wodami wewnętrznymi i morzem terytorialnym.

W polskim systemie prawa istnieją normy nakazujące stosowanie polskich przepisów do zdarzeń mających miejsce poza granicami państwa (np. art. 34 ust. 1 Konstytucji – przyznający obywatelstwo przez urodzenie z rodziców będących obywatelami polskimi, niezależnie od miejsca urodzenia; rozdział XIII Kodeksu karnego – Odpowiedzialność za przestępstwa popełnione za granicą; przepisy ustawy – Prawo prywatne międzynarodowe). Są to wyjątki od zasady terytorialności. Natomiast potwierdzanie zasady terytorialności na gruncie poszczególnych przepisów jest zbędne. Dlatego podkreślenie, że norma obowiązuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jako zbędne, powinno zostać skreślone.

Propozycja poprawek:

- 1) w art. 1 w ust. 2 skreśla się wyrazy *"na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej"*;
- 2) w art. 13 w ust. 1 wyrazy *"Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracami"* zastępuje się wyrazem *"Pracami"*.

2) Ustawodawca definiuje gospodarstwo rolne osoby fizycznej (art. 2 pkt 3) oraz osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej (art. 2 pkt 4), jako gospodarstwo rolne **użytkowane** przez te podmioty.

Kodeks cywilny w art. 252 charakteryzuje użytkowanie jako ograniczone prawo rzeczowe ("Art. 252. Rzecz można obciążyć prawem ...") polegające na używaniu rzeczy i pobieraniu pożytków. Prawa użytkowania nie można utożsamiać z innymi prawami rzeczowymi (własność, użytkowanie wieczyste, zastaw), ani z prawami obligacyjnymi (najem, dzierżawa, umowy nienazwane). Ustawodawca dostrzegając, że definicje z art. 2 pkt 3 i 4 bardzo zawężają pojęcie gospodarstwa rolnego, w kolejnym punkcie zdefiniował na potrzeby omawianej ustawy pojęcie użytkownika gospodarstwa rolnego. Jest nim osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, faktycznie użytkująca gospodarstwo rolne, niezależnie od tego, czy jest właścicielem, dzierżawcą tego gospodarstwa, czy też użytkuje je z innego tytułu, i niezależnie od tego, czy grunty wchodzące w skład gospodarstwa rolnego są położone na terenie jednej lub kilku gmin. Definicja ta, jest obarczona szeregiem wad.

Po pierwsze, odrywa pojęcie użytkowania, od jego kodeksowego znaczenia. Zabieg taki jest dopuszczalny, ale tylko w wyjątkowych przypadkach.

Po drugie definicja nie uwzględnia władztwa nad rzeczą na podstawie innych tytułów niż użytkowanie, własność i umowa dzierżawy. Przy czym użytkowanie zostało włączone do zwrotu definiującego *expressis verbis* ("faktycznie użytkującą gospodarstwo rolne"). Użycie słowa "faktycznie" może wskazywać, że ustawodawca ma na myśli tylko tego użytkownika, który wykonuje swoje prawo, tzn. rzecz używa i pobiera z niej pożytki. Takiej interpretacji przeczą przepisy, które jako użytkowników gospodarstwa rolnego traktują również te podmioty, które nie prowadzą działalności rolniczej (art. 2 pkt 4 lit. b, art. 3 ust. 3 pkt 2).

Przepis bardzo niejasno określa warunki, na jakich właściciel i dzierżawca są włączeni w zakres definicji. Wbrew treści przepisu, nie jest możliwe, aby użytkownik był zarazem właścicielem gospodarstwa rolnego. Zgodnie z art. 247 k.c. ograniczone prawo rzeczowe – w tym wypadku użytkownie – wygasa, jeżeli przejdzie na właściciela rzeczy obciążonej albo jeżeli ten, komu prawo takie przysługuje, nabędzie własność rzeczy obciążonej. Takie wygaśnięcie prawa nosi nazwę konfuzji. Jeżeli więc w rękach jednej osoby zbiegnie się prawo własności i użytkowania, to ta osoba stanie się po prostu właścicielem, a prawo użytkowania wygaśnie przez konfuzję.

Trochę inna sytuacja jest z umową dzierżawy. W doktrynie prawa cywilnego podnosi się, że dzierżawa jest stosunkiem obligacyjnym, którego zasadniczą funkcją jest produkcyjne korzystanie z rzeczy, natomiast użytkowanie jest stosunkiem prawnorzeczowym pełniącym przeważnie funkcję konsumpcyjną. Przepisy Kodeksu cywilnego znacznie różnicują instytucje dzierżawy i użytkowania. Np. ukształtowały dzierżawę, jako prawo terminowe (art. 695 § 1 k.c.), gdy tymczasem użytkowanie może być ustanowione na czas życia uprawnionego (art. 266 k.c.). Od użytkowania należy też odróżnić stosunek obligacyjny, zwany "bezczyntowym użytkowaniem", do którego stosuje się przepisy o dzierżawie.³ Nie można chyba jednak kategorycznie wykluczyć sytuacji, że dzierżawca będzie zarazem użytkownikiem rzeczy, chociaż w praktyce będą to sytuacje niezwykle rzadko spotykane.

Co do "użytkowania z innego tytułu" należy zauważyć, że użytkowanie jest samoistnym tytułem prawnym i nie wymaga *causy* wynikającej z innego tytułu prawnego. Jednakże niezależnie od tego, czy stosunek użytkowania ma jakąś odrębną podstawę prawną

³ S. Rudnicki: Użytkowanie nieruchomości w: G. Bieniek, S. Rudnicki: Nieruchomości. Problematyka prawna, Warszawa 2004, s. 602.

czy nie, będzie tym samym użytkowaniem, o którym była mowa na początku zwrotu definiującego tzn. "faktycznym użytkowaniem gospodarstwa rolnego".

Poza zakresem definicji użytkowników gospodarstwa rolnego pozostają zatem podmioty władające gospodarstwem rolnym m.in. na podstawie: użytkowania wieczystego, bezczynszowego użytkowania i szeregu umów nienazwanych. Definicja nie uwzględnia też podmiotów władających gospodarstwem bez tytułu prawnego.

Po trzecie jest to definicja pośrednio tautologiczna (*circulus in definiendo*). Definiując "użytkownika gospodarstwa rolnego" ustawa korzysta ze zwrotu definiowanego. Jest to błąd logiczny, stosunkowo często występujący, i którego niekiedy nie da się uniknąć. Sam w sobie nie dyskwalifikuje przepisu prawnego, ale w połączeniu z innymi, przedstawionymi wyżej zarzutami, przemawia za skreśleniem omawianej definicji.

Wszystkie wyżej wymienione niedogodności można usunąć zmieniając definicje z pkt 3 i 4 w ten sposób, że jako gospodarstwo rolne osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej należy rozumieć gospodarstwo rolne **posiadane** przez te podmioty, a nie użytkowane. Z samej definicji posiadania (Art. 336. Posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny).) wynika, że odnosi się do wszystkich osób władających rzeczą niezależnie od stosunku prawnego, z którego władztwo wynika, w tym również do osób władających rzeczą bez tytułu prawnego. Tak ukształtowana definicja gospodarstwa rolnego zarazem syntetyczna, jak i pojemna nie wymaga dalszego doprecyzowania w pkt 5.

Skreślenie pkt 5 obok usunięcia wszystkich wad związanych z odwołaniem się w definicji do użytkowania, spowoduje jednocześnie wyeliminowanie z ustawy części przepisu, która potwierdza, że status użytkownika gospodarstwa rolnego nie zależy od tego, czy grunty wchodzące w skład gospodarstwa rolnego są położone na terenie jednej lub kilku gmin (art. 2 pkt 5 *in fine*). Ta część przepisu nie niesie żadnej treści normatywnej, nie jest też przydatna jako wskazówka interpretacyjna, co uzasadnia jej wykreślenie.

Powyższe uzasadnia następującą poprawkę:

1) w art. 2:

- a) w pkt 3 i 4 wyraz "użytkowane" zastępuje się wyrazem "posiadane",
- b) skreśla się pkt 5;

- 2) użyty w art. 9, w różnej liczbie i przypadku, wyraz "użytkownik" zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem "posiadacz";
 - 3) w załączniku nr 1 w części I w ust. 3 w pkt 18 w lit. c i w pkt 19 w lit. c wyrazy "inne rodzaje użytkowania" zastępuje się wyrazami "posiadanych na podstawie innego tytułu prawnego";
 - 4) użyty w załączniku nr 1 w części I:
 - a) w ust. 3:
 - w pkt 18 w lit. c,
 - w pkt 19 w lit. c,
 - w pkt 20 w zdaniu wprowadzającym do wyliczenia,
 - w pkt 21,
 - w pkt 22 w zdaniu wprowadzającym do wyliczenia,
 - b) w ust. 4:
 - w pkt 1 w zdaniu wprowadzającym do wyliczenia dwukrotnie,
 - w pkt 2 w zdaniu wprowadzającym do wyliczenia
- w różnej liczbie i przypadku wyraz "użytkownik" zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem "posiadacz".

3) Brzmienie art. 4 wskazuje, że badanie metod produkcji rolnej wchodzi w skład spisu rolnego. Powtórzenia tej normy w innych przepisach są zbędne i powinny być wyeliminowane z treści tych przepisów. Dlatego proponuję następujące poprawki:

- 1) w art. 5 w ust. 1 skreśla się wyrazy ", w tym w badaniu metod produkcji rolnej,";
 - 2) w art. 13 w ust. 2 w pkt 3 i 5 skreśla się wyrazy "w tym w badaniu metod produkcji rolnej,".
- 4) Zmiana art. 7 ust. 1 polegająca na zastąpieniu wyrazu "tworzy" wyrazem "prowadzi" spowoduje usunięcie wątpliwości co do podmiotu obowiązującego do dokonania czynności o których mowa w przepisach art. 7 ust. 2 i art. 11 ust. 2. Jako adresat dyspozycji tych przepisów jednoznacznie zostanie wskazany Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

Proponowana poprawka:

- w art. 7 w ust. 1 wyraz "tworzy" zastępuje się wyrazem "prowadzi".

5) W art. 7 w ust. 3 i 4 ustawodawca stosuje odesłanie do art. 7 ust. 2. Czyni to jednak niekonsekwentnie, gdyż w ust. 3 i 4 powtarza część przepisu, do którego odsyła. Ponieważ odesłanie służy m.in. uzyskaniu skrótości tekstu prawnego (§ 156 ust. 1 ztp), takie powtórzenie wypacza sens odesłania.

Oczywistym też jest, że przekazanie danych, o którym mowa w art. 7 ust. 2 jest dokonywane w ramach prac spisowych. Wynika to z zakresu przedmiotowego ustawy określonego w art. 1 ust. 1 oraz treści art. 6 i art. 7 ust. 1.

Dlatego proponuję następujące poprawki (formułując propozycję drugiej poprawki miałem na względzie poprawienie czytelności art. 7 ust. 4):

1) *w art. 7 w ust. 3 skreśla się wyrazy "w ramach prac spisowych przez podmioty";*

2) *art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:*

"4. Wykaz podmiotów oraz zakres i termin przekazania danych, o których mowa w ust. 2, określa załącznik nr 2 do ustawy."

6) W zdaniu pierwszym art. 7 ust. 6 jest mowa o danych przekazanych gminom do aktualizacji i uzupełnienia. Konsekwentnie należy w zdaniu drugim posłużyć się zwrotem "zaktualizowane i uzupełnione dane" zamiast "zaktualizowane dane".

Propozycja poprawki:

- w art. 7 w ust. 6 po wyrazie "Zaktualizowane" dodaje się wyrazy "i uzupełnione".

7) W art. 7 ust. 2 są określone, poprzez wskazanie cech swoistych, podmioty obowiązane do przekazania danych do Bazy Danych PSB 2010. W załączniku nr 2 do ustawy znajduje się jedynie wykaz tych podmiotów. Dlatego w art. 9 ust. 1 pkt 1 określenie podmiotów obowiązanych do przekazania danych powinno nastąpić przez odesłanie do art. 7 ust. 2, a nie do załącznika do ustawy.

Proponowana poprawka:

- w art. 9 w ust. 1 w pkt 1 wyraz "załączniku nr 2 do ustawy" zastępuje się wyrazami "art. 7 ust. 2".

8) Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne tworzy siatkę pojęciową, dotyczącą informatyzacji. W art. 3

w pkt 1 definiuje informatyczny nośnik danych, jako materiał lub urządzenie służące do zapisywania, przechowywania i odczytywania danych w postaci cyfrowej lub analogowej. Nie ma uzasadnienia, dla posługiwania się na gruncie ustawy o powszechnym spisie rolnym w 2010 r. innym określeniem oznaczającym "informatyczny nośnik danych".

Propozycja poprawki:

- w art. 9 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy *"urządzeniu elektronicznym"* zastępuje się wyrazami *"informatycznym nośniku danych"*.

9) Żaden przepis ustawy nie wskazuje podmiotu, w którego gestii leży przeprowadzenie spisu kontrolnego. Art. 10 określa jedynie datę przeprowadzenia tego spisu. Ustawa powinna jednoznacznie określić podmiot, w którego kompetencjach leży przeprowadzenie spisu kontrolnego.

10) Na podstawie art. 11 ust. 2 dane dotyczące imienia i nazwiska, numeru PESEL oraz adresu zostaną w sposób trwały wykreślone z Bazy Danych PSR 2010, nie później niż po upływie 2 lat od dnia zakończenia spisu rolnego. Z treści art. 1 ust. 2 wynika, że spis rolny jest przeprowadzany w okresie od dnia 1 września do dnia 31 października 2010 r., tym samym wskazując datę zakończenia spisu rolnego na dzień 31 października 2010 r. W związku z tym ustawodawca może wskazać w samej ustawie konkretną datę oznaczającą termin usunięcia danych, o których mowa w art. 11 ust. 2.

Propozycja poprawki:

- w art. 11 w ust. 2 wyrazy *"nie później niż po upływie 2 lat od dnia zakończenia spisu rolnego"* zastępuje się wyrazami *"do dnia 31 października 2012 r."*.

11) W art. 11 ust. 2 ustawodawca nakazuje usunięcie danych dotyczących imienia i nazwiska, numeru PESEL oraz adresu z Bazy Danych PSR 2010. W bazie danych pozostaną inne dane, które umożliwią przypisanie zebranych informacji do konkretnej osoby. Są to numery NIP i REGON.

Zgodnie z treścią art. 51 ust. 2 Konstytucji władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. W uzasadnieniu projektu ustawy nie podniesiono okoliczności uzasadniających przechowywanie NIP-u i REGON-u. Nie sposób też na podstawie ustawy

domyślić się, czemu miałyby to służyć. Dlatego do katalogu danych wykreślanych z rejestru należy dodać NIP i REGON.

Można zastanawiać się nad koniecznością przechowywania informacji takich jak numery telefonów i adres poczty elektronicznej.

W związku z powyższym proponuję zmianę treści art. 11 ust. 2 w dwóch alternatywnych wersjach (przyjęcie poprawki nr 1 uczyni bezprzedmiotowym głosowanie nad poprawką nr 2):

1) w art. 11 w ust. 2 wyrazy "oraz adresu" zastępuje się wyrazami ", numeru identyfikacji podatkowej NIP, numeru identyfikacji REGON, adresu, numeru telefonu oraz adresu poczty elektronicznej";

2) w art. 11 w ust. 2 po wyrazach "numeru PESEL" dodaje się wyrazy ", numeru identyfikacji podatkowej NIP, numeru identyfikacji REGON".

12) Art. 11 ust. 2 zawiera dyspozycję usunięcia danych osobowych z Bazy Danych PSR 2010. Pomija jednak dane umożliwiające identyfikację osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. Ustawodawca daje tym wyraz preferencji dla danych osób fizycznych. Oczywistym jest, że dane osobowe zasługują na wyższy standard ochrony, który w polskim prawodawstwie wynika przede wszystkim z art. 51 ust. 2 Konstytucji, i jest realizowany poprzez przepisy ustawy o ochronie danych osobowych. Nie oznacza to, że ochrona danych jednostek organizacyjnych jest obojętna ustawodawcy. Świadczą o tym regulacje dotyczące ochrony dóbr osobistych zawarte w art. 23 i 24 k.c. oraz ochrona przyznana tzw. danym indywidualnym w ustawie o statystyce publicznej. Można doszukać się też ochrony konstytucyjnej danych jednostek organizacyjnych w takim zakresie, w jakim dane te dotyczą osób zrzeszonych w jednostkach organizacyjnych lub posiadających prawa korporacyjne w tych podmiotach.

Konsekwencją uznania, że w aksjologii ustawodawcy znajduje się ochrona danych dotyczących jednostek organizacyjnych jest konkluzja, że przechowywanie tych danych jest dopuszczalne, jeżeli przemawia za tym jakiś społecznie usprawiedliwiony interes o wyższej wadze niż ochrona danych jednostki organizacyjnej.

Jeżeli dla potrzeb spisu rolnego nie ma potrzeby przechowywać danych osób fizycznych, można domniemywać, że nie ma też potrzeby przechowywać danych osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. Dlatego proponuję następującą poprawkę:

- w art. 11 w ust. 2 po wyrazie "nazwiska" dodaje się wyraz "nazwy".

13) Art. 14 ust. 5 daje dyrektorowi urzędu statystycznego kompetencję nadzoru pracy gminnego biura spisowego. W polskim systemie prawa wyraz "nadzór" występuje stosunkowo często. Nie ma jednak jednolitej treści. Poszczególne akty prawne określają sposób wykonywania nadzoru. Dla przykładu można podać art. 143, art. 219, art. 382-384 Kodeksu spółek handlowych, Rozdział 5 ustawy - Prawo o miarach, rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie trybu sprawowania nadzoru nad działalnością administracyjną sądów.

Art. 7 Konstytucji stanowi, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Reguła ta została powtórzona w art. 6 k.p.a.

Ponieważ ustawa, ani żaden inny akt prawny nie wskazuje wprost, w jak sposób ów nadzór miałby być wykonywany, a z art. 6 k.p.a. powszechnie wywodzi się zasadę niedopuszczalności stosowania analogii w działalności organów administracyjnych, należy w ustawie wskazać atrybuty nadzoru przysługujące dyrektorowi biura statystycznego albo skreślić zdanie drugie w art. 14 ust. 5.

14) Reguły poprawnej legislacji wymagają, aby odesłanie wskazywało jednoznacznie przepisy, do których się odsyła. Zastosowana przez ustawodawcę w art. 16 ust. 5 technika polegająca na odesłaniu do "odrębnych przepisów", jest niewystarczająca. Dlatego proponuję następującą poprawkę:

- w art. 16 ust. 5 wyrazy "odrębnymi przepisami" zastępuje się wyrazami "przepisami wydanymi na podstawie art. 237 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.)".

15) Poprawki o charakterze redakcyjnym:

- 1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 1 w lit. b w tiret pierwsze wyrazy "spełniających" zastępuje się wyrazami "nie mniejszych niż";
- 2) w art. 3 w ust. 2 w pkt 1 w lit. b w tiret drugie skreśla się występujący trzy razy wyraz "ogółem";
- 3) w art. 5 w ust. 1 i 2 wyrazy "Szczegółowy wykaz" zastępuje się wyrazem "Wykaz";

- 4) w art. 13 w ust. 2 w pkt 1 skreśla się wyrazy "które zostaną wykorzystane w spisie rolnym,";
- 5) w załączniku nr 1:
 - a) w tytule załącznika wyrazy "Szczegółowy wykaz" zastępuje się wyrazem "Wykaz",
 - b) w części I wyrazy "Szczegółowy wykaz" zastępuje się wyrazem "Wykaz",
 - c) w części II wyrazy "Szczegółowy wykaz" zastępuje się wyrazem "Wykaz";
- 6) w załączniku nr 1 w części I w ust. 1 w pkt. 13 wyraz "e-mail" zastępuje się wyrazami "poczty elektronicznej".

Michał Gil

Legislator